

Sygn.akt VI Ga 9\16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący :	SSO Małgorzata Lubelska spr.
Sędziowie:	SSO Krystyna Szóstak-Werner SSO Grzegorz Rudy

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2016r. w Koszalinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku	(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. reprezentowanej przez S. A. i E. B.
z udziałem	(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. reprezentowanej przez R. K. i W. S.

o zmianę wpisu danych

na skutek **apelacji** wniesionego przez **wnioskodawcę**

od postanowienia **Sądu Rejonowego w Koszalinie- Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego**

z dnia **9 listopada 2015r.** w sprawie sygn. **KO IX Ns Rej KRS (...)**

oddala apelację.

/-/K.Szóstak-Werener /-/M. Lubelska /-/G.Rudy

sygn.akt VI Ga 9\16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca - (...) spółka z o.o. w K., reprezentowany przez S. A. i E. B., wniósł o wpis zmiany danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców przez wykreślenie z niego członków zarządu R. K. i W.S.oraz wpisanie w ich miejsce S. A. i E. B., a nadto zmianę osób wspólników. Jako podstawą

dokonania wpisu wnioskodawca przedłożył **uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 11.06.2015r.**

Postanowieniem z dnia 9.11.2015r. Sąd Rejonowy w Koszalinie- sąd rejestrowy oddalił wniosek.

Sąd stwierdził, iż wniosek złożony w imieniu (...) Spółki z o.o. przez S. A. i E. B. nie zasługuje na uwzględnienie

Z przedłożonego do wniosku protokołu, podpisanego przez M. C. i B. M., wynika, że zgromadzenie zostało zwołane przez pełnomocnika zarządu Spółki, bez wskazania danych pełnomocnika, daty pełnomocnictwa oraz jego zakresu.

Sąd stwierdził, iż w dacie zwołania i odbywania zgromadzenia członkami zarządu byli R. K. i W. S. co potwierdził swoim orzeczeniem w sprawie VI Ga 103\15 Sąd Okręgowy w Koszalinie, którzy będą na zgromadzeniu w dniu 11.06.2015r. stanowczo zaprzeczyli, aby zgromadzenie to zwoływali, aby udzielali komukolwiek pełnomocnictwa do jego zwołania, a także wskazali, iż nie zostali zawiadomieni wszyscy udziałowcy spółki.

Sąd wskazał, iż artykuł 23 ustawy z dnia 20.08.1997r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013r. poz. 120C-z późn.zm.) zobowiązuje sąd rejestrowy do badania, czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treść z przepisami prawa. Zgodnie z utrwaloną już linią orzeczniczą Sądu Najwyższego -kontrola ta ma charakter merytoryczny (por. postanowienie SN z dnia 24.07.2013r. III CNP 1/13, lex. 1396285, uchwała z dnia 20.01.201 r. III CZP 122/09, lex 537079, postanowienie z dnia 12.04.1990r. III CRN 93/90,1 ?x 508869).

Kwestią merytoryczną podlegającą kontroli sądu rejestrowego jest ocena ważności czynności prawnej leżącej u podstaw żądania wpisu zmiany danych - w przypadku czynności dokonanej przez organ kolegialny - ocena ważności jego zwołania, quorum, większości wymaganej dla podjęcia uchwał, czy też zachowania tajności głosowania.

W ocenie Sądu zgromadzenie wspólników zwołane zostało wadliwie, nie można uznać, iż miało status organu stanowiącego, tym samym nie mogło podejmować wiążących uchwał.

Z dokumentów dołączonych do akt sprawy, w szczególności z pisma datowanego na dzień 27.05.2015r. wynika, że Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o. na dzień 11.06.2015r. zostało zwołane przez pełnomocnika zarządu J.S. Zawiadomienia o zgromadzeniu wysłane zostały natomiast najprawdopodobniej przez Ł. S..

Stosownie do treści art. 235 ksh zgromadzenie wspólników zwołuje zarząd. Rada nadzorcza, jak również komisja rewizyjna mają prawo zwołania zwyczajnego zgromadzenia wspólników, jeżeli zarząd nie zwoła go w terminie określonym w dziale I kodeksu spółek handlowych lub w umowie spółki, oraz nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników jeżeli zwołanie go uznają za wskazane, a zarząd nie zwoła zgromadzenia wspólników w terminie dwóch tygodni od dnia zgłoszenia odpowiedniego żądania przez radę nadzorczą lub komisję rewizyjną.

Zarząd nie może zostać zwolniony z obowiązku zwoływania zgromadzenia wspólników, możliwe jest natomiast uzupełnienie zdolności zwoływania zgromadzeń, co może mieć miejsce - co do zasady - gdy zarząd nie podejmuje działań w tym zakresie.

Umowa spółki może przyznać uprawnienie do zwołania zgromadzenia także innym osobom.

Tylko zarząd, rada nadzorcza lub komisja rewizyjna bądź też upoważnione umową inne podmioty są uprawnione do zwołania zgromadzenia. Do osób tych nie należą pełnomocnicy, jeżeli nie zostali uprawnienie mocą postanowień umowy

Umowa spółki (...) nie zawiera postanowienia o przyznaniu uprawnienia do zwołania zgromadzenia innym osobom i nie ulega- zdaniem Sądu rejestrowego- wątpliwości, że J.S. nie posiadał przewidzianego umową uprawnienia do zwołania zgromadzenia, tym samym zgromadzenie zwołane zostało z naruszeniem zasad przewidzianych w art.235 ksh oraz umowy spółki, która nie przyznaje uprawnienia do zwołania i innym osobom.

Nie można uznać, że J. S. (a właściwie Ł. S.), wysyłając zawiadomienie o terminie zgromadzenia i porządku jego obrad, wykonywał jedynie, od strony technicznej, decyzje zarządu lub innego uprawnionego organu o zwołaniu zgromadzenia - zważywszy na istniejący w spółce konflikt, wyraźnie sprzeczne interesy zarządu i konkretnie J. S. - nie sposób przyjąć, że to zarząd podjął decyzję o zwołaniu zgromadzenia, a J.S.ją jedynie technicznie wykonał.

Dodatkowo Sąd wskazał, że nawet gdyby przyjąć, że zgromadzenie zwołała osoba do tego uprawniona, kolejną nieprawidłowością jest uchybienie terminu.

Reasumując: Sąd stwierdził, że zwołane przez J.S. nadzwyczajne zgromadzenie wspólników nie mogło być za takie uznane, a zatem nie mogło podejmować skutecznie uchwał, co oznacza, że nie doszło do zmian w składzie zarządu, a nowo powołany zarząd nie mógł skutecznie cofnąć prokury M. S..

Mając powyższe na uwadze Sąd wniosek o wpis zmian oddalił.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł wnioskodawca zarzucając naruszenie prawa materialnego tj.:

- art.235 § 1 ksh w zw. z art.2 ksh w zw. z art.98 kc przez uznanie, iż J.S., działając jako pełnomocnik, nie posiadał uprawnienia do zwołania zgromadzenia wspólników na dzień 26.05.2015r;

- art.23 ust.1 ustawy o KRS przez uznanie, że dołączone do wniosku o zmianę danych w rejestrze przedsiębiorców dokumenty nie mogą być podstawą ujawnienia zmian w rejestrze,

- art.24 ust.6 ustawy o KRS przez oddalenie wniosku o wpis zmiany wspólników, pomimo, że dokumenty stanowiące podstawę wpisu znajdują się w aktach rejestrowych, dane są istotne, zatem na podstawie powołanego przepisu sąd może dokonać wykreślenia danych niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy.

Apelujący podkreślił, iż kompetencję do zwoływania zgromadzeń wspólników ma zawsze zarząd i z tego obowiązku nie może zostać zwolniony. W doktrynie wskazuje się, iż działanie zarządu może polegać na prowadzeniu spraw lub na reprezentacji spółki, przy czym zwoływanie zgromadzeń wspólników nie należy do czynności reprezentacyjnych, ale do czynności z zakresu prowadzenia spraw (tak również SN w wyroku z dnia 26.03.2014r., V CSK 220/13). Reprezentacja dotyczy oświadczeń woli skierowanych - co do zasady - do osób trzecich. Chodzi o składanie i przyjmowanie oświadczeń woli (reprezentacja czynna i bierna). Można więc uznać, że reprezentacja należy do czynności prawnych jako elementu zdarzenia cywilnoprawnego, podczas gdy prowadzenie spraw spółki generalnie dotyczy sfery stosunków wewnętrznych, takich jak czynności faktyczne, organizacyjne (wydawanie poleceń, organizowanie itp.), czy zawiadomień. Zwoływanie walnych zgromadzeń należy zaliczyć do kategorii zawiadomień, czyli tzw. innych czynów będących elementem zdarzeń cywilnoprawnych.

Zakres umocowania pełnomocnika zależy przede wszystkim od woli samego mocodawcy. Jednakże ustawodawca ograniczył swobodę zainteresowanych podmiotów, wprowadzając trzy kategorie pełnomocnictwa: ogólne, do czynności prawnych określonego rodzaju i do poszczególnej czynności. Poza zakresem zwykłego zarządu pozostają oczywiście wszystkie te czynności prawne, do dokonania których ustawodawca wymaga pełnomocnictwa rodzajowego lub szczególnego. Pełnomocnictwo rodzajowe powinno określać rodzaj (typ, grupę) na ogół powtarzalnych czynności prawnych, do których dokonywania umocowany został pełnomocnik, oraz przedmiot tych czynności (tak trafnie SN w wyr. z 4.11.1998 r., II KKN 866/97, OSN 1999, Nr 3, poz. 66). Pełnomocnictwo szczególne jest pełnomocnictwem wymaganym dla dokonania konkretnej ("poszczególnej") czynności (por. też P. Nazaruk, [w:] J. Ciszewski (red.), KC. Komentarz, s. 213-214).

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną jest- ***zdaniem apelującego, iż J. S. posiada szczególne pełnomocnictwo od zarządu (...) spółki z o.o., uprawniające go do reprezentowania spółki i prowadzenia spraw dotyczących sfery stosunków wewnętrznych.*** Działając w oparciu o tę podstawę prawną J. S. - w imieniu zarządu, jako organu legitymowanego do zwołania zgromadzenia wspólników, zwołał

nadzwyczajne zgromadzenie wspólników. W ocenie sądu rejestrowego było to niedopuszczalne, gdyż umowa spółki nie przyznaje uprawnień do zwołania zgromadzenia innym osobom. Jednakże J.S. nie działał w oparciu o treść art.235 § 3 ksh, lecz w oparciu o art.235 § 1 ksh. Tym samym zgromadzenie zostało zwołane przez zarząd działający przez umocowanego pełnomocnika.

Stosowanie do treści art.2 ksh w sprawach określonych w art.1 § 1 ksh nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Jeżeli wymaga tego właściwość (natura) stosunku prawnego spółki handlowej, przepisy Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio. Brak jest podstaw do przyjęcia, iż zgromadzenie wspólników nie może zostać zwołane przez zarząd działający przez pełnomocnika. Żaden przepis prawa nie wyłącza w tym wypadku zastosowania art.98 kc i pozbawia zarząd spółki możliwości udzielenia pełnomocnictwa szczególnego. Tym samym brak jest podstaw do uznania, iż zgromadzenie z dnia 26.05.2015r. nie zostało zwołane przez uprawniony do tego organ spółki.

W realiach niniejszej sprawy- zdaniem skarżącego- J.S.posiadał bezsprzecznie pełnomocnictwo do zwołania zgromadzenia wspólników na dzień 11.06.2015r.

Apelujący powołał również **art.23 ust.1 ustawy o KRS**, zgodnie z którym Sąd rejestrowy bada, czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa. Badanie przez sąd formalnej i materialnej zgodności z przepisami prawa dotyczy jedynie dokumentów załączanych do wniosku o wpis. W uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów z dnia 1.03.2007r., III CZP 94/06, OSNC 2007, nr 7-8, poz. 95, której nadano moc zasady prawnej, wyrażono stanowisko, że uchwały wspólników spółki kapitałowej sprzeczne z ustawą są unieważnialne (wzruszalne) i powinny być respektowane aż do ewentualnego stwierdzenia ich nieważności prawomocnym, konstytutywnym wyrokiem sądu, a do tego momentu nie ma podstaw do negowania wynikających z uchwały skutków prawnych, które są wiążące i muszą być respektowane. W chronologicznie kolejnym wyroku SN z dnia 4.12.2009r., III CSK 85/09, OSNC 2010, nr 7-8, poz. 113, stanowczo podtrzymane zostało dotychczas dominujące stanowisko, opowiadające się za wynikającą z przepisów kodeksu spółek handlowych sankcją wzruszalności, „unieważnialności”, a więc za sankcją nieodpowiadającą cechom bezwzględnej nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą, a to wobec cech nadanych tej sankcji przez ustawodawcę, wymagających uwzględnienia nie tylko samego brzmienia jednostkowego przepisu, ale także całości omawianej regulacji. Jednocześnie wskazano, iż jedynym dowodem potwierdzającym wystąpienie skutku w postaci nieważności uchwały jest prawomocny wyrok sądu uwzględniający powództwo wymienione w art.252 § 1 ksh lub w art.425 § 1 ksh, którego rezultatem jest eliminacja z obrotu prawnego uchwały od chwili jej podjęcia.

W niniejszej sprawie sąd rejestrowy „ocenił” zwołanie zgromadzenia wspólników, jako wadliwe, i na tej podstawie przesądził o tym, że nie doszło do zmian w składzie zarządu. Tym samym uznał podjęte uchwały za „nieistniejące”. Przywołany jednak przepis art.23 ust.1 ustawy o KRS nie uprawnia sądu rejestrowego do wydawania orzeczeń, których konsekwencją jest wyeliminowanie uchwał spółki kapitałowej z obrotu prawnego. Zgodnie bowiem z art.17 pkt 4²) kpc w sprawach o uchylenie, stwierdzenie nieważności albo o ustalenie nieistnienia uchwał organów osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną właściwy rzeczowo jest wyłącznie sąd okręgowy. Stosownie zaś do treści art.379 pkt 6 kpc w przypadku, w którym sąd rejonowy orzekł w sprawie, w której sąd okręgowy jest właściwy bez względu na wartość przedmiotu sporu zachodzi nieważność postępowania. Dlatego też rozstrzygnięcie Sądu rejestrowego prowadzi w istocie do nieważności postępowania.

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę wydanego w sprawie postanowienia przez uwzględnienie wniosku o zmianę danych w rejestrze przedsiębiorców przez wykreślenie R. K. i W. S. jako członków zarządu i wpisanie w ich miejsce S. A. i E. B. oraz wykreślenie danych prokurenta M. S.; ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja nie jest uzasadniona.

Bezsporny jest w sprawie, iż sporne zgromadzenie, czy też zebranie wspólników z dnia 10.06.2015r., którego datę zmieniono następnie na 11.06.2015r., zwołane zostało przez J.S., który opierał się dokonując tej czynności na pełnomocnictwie udzielonym mu przez zarząd spółki. Danych tych nie wskazano w treści protokołu z tego zgromadzenia, niemniej na ten stan rzeczy wskazuje jednoznacznie treść wniesionej apelacji.

Sąd Okręgowy uznaje zarzuty podnoszone w apelacji za nieuzasadnione. Jak wskazał Sąd rejestrowy już w postanowieniu **z dnia 15.10.2015r. w sprawie VI Ga 103\15**, w której przedmiotem rozpoznania była apelacji spółki (...) (reprezentowanej tak, jak w niniejszym postępowaniu przez S. A. i E. B.) od postanowienia Sądu rejestrowego z dnia 30 lipca 2015r. w sprawie KO IX Ns Rej KRS (...) **Sąd Okręgowy wskazał, iż J. S. jako pełnomocnik- nie miał uprawnień do zwoływania zgromadzenia wspólników spółki (...) na dzień 26.05.2015r. To stanowisko Sąd Okręgowy podtrzymuje w odniesieniu do zwołania przez niego zgromadzenia wspólników na dzień 10, czy 11.06.2015r.**

Zważywszy, iż w niniejszej sprawie podstawą żądania wpisu jest protokół zgromadzenia zwołanego tak samo wadliwie, jak zgromadzenie z dnia 26.05.2015r., Sąd Okręgowy przytacza in extenso treść części uzasadnienia postanowienia w sprawie VI Ga 103\15, bowiem zawarte w nim rozważania zachowały pełną aktualność i w pełni odnoszą się również do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

„Dla przesądzenia o zasadności niniejszej apelacji istotne są przede wszystkim dwie kwestie:

- czy sąd rejestrowy władny jest na podstawie art.23 ustawy o KRS badać, czy zgromadzenie wspólników, którego uchwały stanowią podstawę wpisu danych do rejestru, zostało zwołane przez osoby do tego uprawnione,

- czy zarząd spółki z o.o. może skutecznie, na podstawie unormowań prawa cywilnego, udzielić pełnomocnictwa osobie trzeciej do wykonywania czynności z zakresu prowadzenia spraw spółki, w tym podjęcia wiążącej decyzji o zwołaniu zgromadzenia wspólników.

Zgodnie z dyspozycją art.23 ust.1 ustawy o KRS sąd rejestrowy bada, czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa. Nie jest już sporne w doktrynie i orzecznictwie, iż sąd rejestrowy nie tylko uprawniony, ale i zobligowany jest do badania tak kwestii formalnej poprawności czynności stanowiących podstawę wpisu, jak też kwestii merytorycznych decydujących o zgodności czynności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa. Nie sposób bowiem uznać, iż przy modelu aktywnej roli sądu rejestrowego, którego zadaniem ustawowym jest czuwanie nie tylko nad zupełnością, ale i prawdziwością danych zamieszczanych w rejestrze sądowym, sąd ten miałby akceptować wszelkie czynności zdziałane „w imieniu” spółki lub jej organów, niezależnie od stopnia wadliwości tych czynności i ich wpływu na ważność, czy skuteczność czynności. Taki też pogląd legł u podstaw stanowiska wyrażonego przez Sąd Najwyższy choćby w jednym z nowszych orzeczeń wydanych na tle unormowań zawartych w powoływanym przepisie tj. w postanowieniu z dnia 24.07.2013r. w sprawie III CNP 1\13 (system Lex do art.23 uKRS), zgodnie z tezą którego „W ramach kognicji określonej w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1203) sąd rejestrowy może samodzielnie oceniać zgodność z prawem uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stanowiącej podstawę wpisu w rejestrze.” W uzasadnieniu powoływanego postanowienia Sąd Najwyższy stwierdził jednoznacznie: „Artykuł 23 ust.1 u.K.Rej.S. zobowiązuje sąd rejestrowy do przeprowadzenia kontroli, czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa. Kontrola ma charakter merytoryczny (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2001 r., III CZP 44/00, OSNC 2001, nr 5, poz. 69 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1998 r., 1 CKN 227/97, OSNC 1998, nr 11, poz. 179, z dnia 2 października 2008 r., II CSK 186/08, nie publ. i z dnia 17 września 2008 r., III CSK 56/08, nie publ.). Jej zakres był wielokrotnie przedmiotem wykładni w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zarówno pod rządami obowiązującego art.23 u.K.Rej.S., jak i jego, nieodbiegającego treścią, poprzednika - art. 16 k.h., co umożliwia odwołanie się również do wcześniej wyrażanych poglądów.”

Już na tle powyższego stanowiska uznać należy, iż Sąd Rejonowy w pełni był uprawniony do badania, czy zgromadzenie wspólników, którego uchwały miały stanowić podstawę wpisu, zostało zwołane przez osoby do tego uprawnione, stanowi to bowiem podstawowy warunek uznania, iż podjęte wówczas uchwały są uchwałami organu osoby prawnej. Kwestię uprawnień do zwołania zgromadzenia zaliczyć należy do wymogów niejako formalnych, które decydują o zgodności treści dokumentu z przepisami prawa.

Nie sposób zresztą rozsądnie przyjąć, iż poza kognicją sądu rejestrowego leży uprawnienie do badania prawidłowości zwołania zgromadzenia wspólników (czy też walnych zgromadzeń akcjonariuszy) tj. kwestii decydującej o poprawności dokonania tej czynności. Przyjęcie takiej koncepcji zakresu funkcjonowania sądu rejestrowego w ramach badania na podstawie art.23 uKRS prowadziłoby do odnotowywania w rejestrze uchwał podjętych przez dowolną grupę osób na zebraniu zwołanym przez jakikolwiek podmiot- niezależnie od ich uprawnień do decydowania w sprawach spółki. W przypadku spółki (...), której (...) jest akcjonariuszem i z którą to spółką wnioskodawca procesuje się o uchylenie uchwał jej zgromadzenia wspólników, prowadziłoby to do rejestrowania wszelkich, sprzecznych ze sobą wzajemnie, uchwał podejmowanych przez skonfliktowane ze sobą grupy akcjonariuszy.

Tym samym zarzut wykroczenia przez Sąd Rejonowy poza zakres kognicji przypisany mu przez art.23 uKRS, jak też zarzut nieważności postępowania oparty na naruszeniu przez ten Sąd art.17 pkt 4² kpc uznać należy za nieuzasadniony.

Do rozważenia pozostaje zatem kwestia, czy swoje uprawnienie (a zarazem obowiązek) z art.235 § 1 ksh- zwołania zgromadzenia wspólników, czy też szerzej- uprawnienia wewnątrz korporacyjne – zarząd może scedować na pełnomocnika.

Nie budzi wątpliwości, iż organ spółki kapitałowej (jak też organ innych osób prawnych), jakim jest zarząd, pełni niejako dwie funkcje: reprezentuje spółkę – tj. składa i przyjmuje oświadczenia woli kierowane do podmiotów zewnętrznych i przez nie spółce składane oraz kieruje sprawami spółki tj. wykonuje czynności dotyczące spraw wewnętrznych spółki, w tym i kwestii korporacyjnych. Takie też poglądy przywołał apelujący wskazując na wyrok SN z dnia 26.03.2014r. w sprawie V CSK 220\13, zgodnie z którym „Zwoływanie zwyczajnego lub nadzwyczajnego walnego zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością należy - w zasadzie - do kompetencji zarządu (art.235 § 1 k.s.h.) i wchodzi w zakres czynności związanych z prowadzeniem spraw spółki, a nie z jej reprezentacją”.

O ile nie zachodzą wątpliwości, iż zarząd- jako reprezentant osoby prawnej (art.38 kc), może udzielić osobie trzeciej pełnomocnictwa przewidzianego w art.98 i następnym kodeksu cywilnego w sferze reprezentowania spółki, o tyle nie jest oczywistym, iż pełnomocnictwa takiego organ ten może udzielić do czynności ze sfery „prowadzenia spraw” zarządzanej spółki. Rzecz choćby w tym, iż przepisy o pełnomocnictwie zawarte w kodeksie cywilnym, na które powołuje się apelujący wskazując, iż z mocy art.2 ksh mają one odpowiednie zastosowanie w sprawach nieunormowanych w kodeksie spółek handlowych, zamieszczone są w księdze I tytule IV kodeksu cywilnego, którego oznaczenie brzmi „Czynności prawne” i który reguluje wszelkie aspekty związane ze składaniem oświadczeń woli tj. oświadczeń kierowanych do podmiotów trzecich wobec składającego oświadczenie. Pełnomocnictwa takiego udzielić może jedynie struktura będąca wyodrębnionym na zewnątrz podmiotem prawa lub struktura, której ustawodawca uprawnienie takie wyraźnie przyznał. Pełnomocnictwa opartego na unormowaniach Kodeksu cywilnego udziela podmiot mający zdolność prawną w swoim imieniu i na swój rachunek, choć z przyczyn oczywistych w sensie technicznym dokonują tego osoby fizyczne wchodzące w skład organu do tego uprawnionego ustawowo lub statutowo.

W konsekwencji uznać należy, iż unormowania dotyczące pełnomocnictw zawarte w Kodeksie cywilnym w ogóle nie mają zastosowania do tej sfery działania zarządu, która dotyczy „prowadzenia spraw” spółki. Zatem w oparciu o powoływane przez apelującego unormowania o pełnomocnictwie J. S.nie mógł uzyskać od zarządu spółki (...) upoważnienia do zwołania zgromadzenia wspólników tejże spółki- w rozumieniu podjęcia decyzji o zwołaniu tego organu i ustaleniu daty i miejsca jego zebrania.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie istnieje w ogóle normatywna podstawa do scedowania przez jakikolwiek organ osoby prawnej jego uprawnień przypisanych mu ustawowo w zakresie spraw wewnętrznych tej osoby prawnej. Kompetencje

„wewnętrzne” przypisane organom osób prawnych ustawą mogą być jedynie cedowane na inne organy tych osób prawnych i to jedynie w zakresie dozwolonym przez wyraźne przepisy ustawowe. Pełnomocnictwo jest elementem czynności prawnej, wymaga złożenia oświadczenia woli, to zaś możliwe jest jedynie w przypadku, gdy składający ma w świetle prawa zdolność prawną. Co do zasady (z nielicznymi wyjątkami jednoznacznie wskazanymi w ustawach) organy wewnętrzne osób prawnych- jako wyodrębnione podmioty prawa- w zdolność taką nie zostały wyposażone, nie są bowiem wyodrębnionymi od osoby prawnej samodzielnymi podmiotami prawa.

Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.09.2010r. w sprawie I ACa 613\10, w którym Sąd ten stwierdził: „W procesie zwoływania zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wyróżnić można, co do zasady, dwa etapy. W pierwszym z nich (zwołanie "sensu stricte") konieczne jest podjęcie przez zarząd (art. 235 § 1 k.s.h.) lub inny uprawniony organ (art. 235 § 2 k.s.h.) decyzji o zwołaniu zgromadzenia w sposób właściwy dla tego organu. Kolejną czynnością jest natomiast wysłanie zaproszeń do wspólników, o jakich mowa w art. 238 k.s.h. Czynność ta w znacznej mierze ma charakter techniczny, bowiem w istocie jest zawiadomieniem wspólników o treści uchwały o zwołaniu zgromadzenia, podjętej przez uprawniony organ. Organ uprawniony do zwołania zgromadzenia "sensu stricte" nie może tego uprawnienia scedować na osobę trzecią np. w drodze pełnomocnictwa. Natomiast nie ma przeszkód, aby taka osoba (np. pracownik spółki) podpisała się pod zaproszeniem na zgromadzenie, wysyłanym do wspólników, byleby tylko z jego treści wynikało, że działa ona z upoważnienia organu uprawnionego do zwołania zgromadzenia.” (LEX nr 756683).

Powyższe rozważania prowadzą do konkluzji, iż J. S. w ogóle nie mógł zostać skutecznie przez zarząd spółki (...) ustanowiony pełnomocnikiem w zakresie tej kompetencji tego organu, która dotyczy „prowadzenia spraw” spółki, zatem także w zakresie zwoływania zgromadzenia wspólników. Ponieważ zaś wnioskodawca nie twierdzi, iż jego uprawnienie do takiej czynności opierało się na dyspozycji art. 235 § 3 ksh, zebranie wspólników, które zwołał na dzień 26.05.2015r., nie może zostać uznane za zgromadzenie wspólników działające jako ustawowy organ spółki. Dalszą konsekwencją powyższego jest stwierdzenie, iż uchwały podjęte na tym zebraniu nie są uchwałami organu spółki i nie wywierają skutku w sferze stosunków wewnętrznych spółki. Jako takie nie mogą stanowić podstawy wpisu zmiany danych do rejestru.”

Tym samym uznać należy, iż również w dniu 11.06.2015r. nie doszło do zmiany zarządu spółki (...) i powołania w jego skład S. A. i E. B., a w konsekwencji nie mogli oni skutecznie złożyć wniosku o wpis zmiany danych w rejestrze tej spółki.

Wobec powyższego apelację, jako nieuzasadnioną, należało oddalić na podstawie art. 385 kpc.

Jedynie zaś dla porządku wskazać należy, iż wpis danych z urzędu nie jest możliwy w ramach postępowania wywołanego wnioskiem. Przy czym wątpliwym jest, aby dane dotyczące wspólników są tak istotne, aby koniecznym było podejmowanie w tym zakresie czynności przez Sąd rejestrowy z urzędu. W szczególności w sytuacji tak znacznego konfliktu pomiędzy udziałowcami spółki (...), o jakim Sądowi Okręgowemu wiadomym jest z urzędu z racji rozpoznawania sprawy spółki (...) i spółki (...).

/-/K.Szóstak-Werener /-/M. Lubelska /-/G.Rudy